

Hvis man ser paa 3 af vore største Byer, København, Aarhus og Odense, vil man se, at der betales i samlet Skat pr. Indbygger, altsaa baade Skat paa Person og Skat paa Grund, 40, 31 og 30 Kr. — jeg tror, det er 1912—13, jeg har brugt som Grundlag —, men disse Skattebeløb falder ganske forskelligt paa Grundskatter og personlige Skatter. I København er Grundskatten pr. Indbygger 18 Kr., de personlige Skatter 22 Kr.; i Aarhus falder der kun 4 Kr. paa Grund, 27 Kr. paa Person; i Odense er det 7 Kr. og 23 Kr. Man vil ogsaa se, i hvilken Grad Procenten af disse Skatter er forskellig. Grundskatterne er i København 42 pCt. af den samlede Skatteudskrivning, de personlige Skatter 58 pCt. I Aarhus er Grundskatterne kun 10 pCt. af den samlede Skatteudskrivning, de personlige 90 pCt. I Odense er Grundskatterne 23 pCt. og de personlige 77 pCt. af den samlede Skatteudskrivning. Og tager man Grundskatterne for sig, viser det sig, at de hviler ganske forskelligt i de forskellige Byer. Den egentlige Grundskat, den, som i Købstæderne og i København er samlet sammen af forskellige ældre Grundskatter og i Købstæderne blev lagt paa Hartkornet, udgør i København 24, i Aarhus 17 og i Odense 5 pCt. af Grundskatterne. Huskatten, den, som i Kommunerne er lagt paa Assurancesummen, hvortil i København svarer Arealskatten, er i København 52, i Aarhus 45 og i Odense 63 pCt. af Grundskatterne. Endelig er den nye Ejendomsskyld: i København 15, i Aarhus 38 og i Odense 32 pCt. af Grundskatterne. Skatterne hviler altsaa ganske forskelligt. Dertil kommer, at København har nogle Grundskatter, som de andre Byer slet ikke har, og at f. Eks. den kommunale Ejendomsskyld er indført i 42 Købstæder og ikke findes i de øvrige. Man kan altsaa aldeles ikke tale om det ensartede i Skattepaaligningen og Skattegrundlaget i vore forskellige Kommuner. Men dog vilde det være ganske forkert derfor at sige, at der i og for sig hersker Skatteforvirring i Købstæderne. Nej, det er Skatteforskelligheder, som hviler paa Kommeneforskelligheder og ogsaa paa Forskellighed i Skatternes historiske Oprindelse.

Paa Landet er ganske det samme Tilfældet. Jeg skal tage nogle ganske enkelte Eksempler. Jeg har taget nogle Sognekommuner i Aarhus Amt, om hvilke der med Hensyn til Forholdet mellem Grundskatter og personlige Skatter foreligger Oplysninger i de af Aarhus Amsraad ud-

givne Forhandlinger. Hvis man tager f. Eks. 8 Kommuner: Aaby, Alrø, Astrup-Tulsted-Hvilsted, Beder-Malling, Elsted, Odder, Vejby og Vithen-Hadsten-Haldum, viser det sig, at de faste Skatter i disse Sogne, hvis man regner efter Hartkorn, er 67, 21, 40, 27, 35, 18, 27 og 45 Kr. pr. Td. Hvis man derimod regner efter Skyldværdi, er det i de samme Kommuner i samme Rækkefølge: 24, 39, 30, 46, 11, 18 og 62 Øre pr. 100 Kr. Skyldværdi. De personlige Kommuneskatter ligger i disse Kommuner paa følgende Maade: 11, 5 $\frac{1}{2}$, 9 $\frac{1}{2}$, 10 $\frac{3}{4}$, 7 $\frac{1}{2}$, 21, 18 og 7 Kr. pr. Indbygger. Man vil altsaa se, at der er den største Forskel paa, hvorledes Skatten er lagt, naar det drejer sig om personlige Skatter, og naar det drejer sig om Grundskatter, og indenfor Grundskatterne er der den største Forskel paa, om Skatten er beregnet efter Hartkorn eller efter Skyldværdi. Det er ganske interessant at tage to af disse Kommuner, Vejby og Vithen-Haldum-Hadsten. De har samme Indbyggertal og samme Skyldværdi: godt 2,200 Indbyggere og 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Skyldværdi. I Vejby er Skatten paa faste Ejendomme 6,200 Kr., i Vithen-Haldum-Hadsten er den 22,000 Kr.; i Vejby er til Gengæld den personlige Skat 40,000 Kr., medens den i Vithen-Haldum-Hadsten er 16,000 Kr. Beregnet efter Skyldværdi er Grundskatten i Vejby 18 Øre pr. 100 Kr.s Skyldværdi og i Vithen-Haldum-Hadsten 62 Øre. Til Gengæld er i Vejby den personlige Skat 18 Kr. pr. Indbygger, i Vithen-Haldum-Hadsten kun 7 Kr. Det er aldeles tilfældigt valgte Eksempler indenfor samme Amsraadsreds, og jeg er ganske vis paa, at der kunde findes langt mere grelle Tilfælde end de her fremførte.

Vil det da nu ikke være naturligt, at man, naar man siger, at Kommunerne skal have en ekstraordinær Ret til at opkræve særlige Skatter, giver dem Lov til selv at vælge, hvorledes de vil lægge disse Skatter? Dette vil saa langt fra medføre større Uensartethed, at det saamænd endog er meget muligt, at det vil fremkalde større Lighed i Beskatningen. Hvis man f. Eks. tager de to Kommuner, Vejby og Vithen-Haldum-Hadsten, som er ensartede, men af hvilke den ene har en forholdsmæssig stor personlig Skat og den anden en betydelig Grundskat, er det meget muligt, at hver af dem vil kunne ønske at gaa sin Vej, naar de skal lægge Skatten. Det kan ogsaa være, at de vil lægge den efter de i vedkommende Kommune herskende Anskuelser — det er vel nok væsentligst det, der bliver